

?Ara que ja hem celebrat els 18 anys...

«18 anys després les Terres de l'Ebre seguim igual, en peu de guerra. Seguim tenint alcaldes disposats a vendre els seus pobles i la seva terra a canvi de 4 llocs de treball i 4 rals»

Ara que ja hem celebrat els 18 anys de la Plataforma en defensa de l'Ebre, ara que han passat 18 anys de les primeres grans mobilitzacions de les Terres de l'Ebre contra el transvasament d'Aznar i Jordi Pujol, 18 anys de les accions contra l'Enron de Móra la Nova, 18 anys de la primera gran oposició a la massificació eòlica. 18 anys després les Terres de l'Ebre seguim igual, en peu de guerra.

Des que va nàixer la PDE, portem molts anys de continus intents de transvasament de l'Ebre i de contínues mobilitzacions, les últimes grans van ser al 2016. Tres anys després el Tribunal Suprem (seguint amb la seva tasca de tribunal polític) ha donat la raó a l'estat espanyol tombant el recurs que la Plataforma i alguns ajuntaments del territori van posar contra el pla hidrològic nacional.

La decisió del tribunal, juntament amb el discurs d'alguns partits espanyols ens fa veure que estem tornant a principis de segle, pareix que l'estat vol tornar a intentar un passeig militar per ous, que com fa 18 anys aturarem per ovaris.

Al contrari del Pla Hidrològic Nacional del 2000 pareix que ara tots els partits catalans i el Govern estan amb les Terres de l'Ebre i el poble català defensant el riu ebre, però no tots els polítics catalans estan convençuts de defensar les terres de l'Ebre.

Alguns polítics de Barcelona i de les Terres de l'Ebre que es solidaritzen amb la PDE no ho fan amb la gent de la Terra Alta. Com fa 18 anys, al mateix temps que l'estat mou un PHN, la Generalitat promou la massificació eòlica de la Terra Alta (i algun alcalde de la Ribera d'Ebre ja ha ofert el seu municipi per ficar els molins si a la Terra Alta no els volen).

L'oposició a la massificació eòlica de la Terra Alta és molt ampla, dins i fora de la comarca, societat civil, entitats, partits, ajuntaments i la denominació d'origen Terra Alta s'han mostrat en contra. I és ben normal, la Terra Alta amb 10 mil habitants genera energia eòlica per abastir més d'1 milió de persones, potser ja en generen prou, no?

L'intent d'ampliar la massificació eòlica de la Terra Alta no és l'únic paral·lelisme que ens trobem avui en dia amb l'any 2000. L'any 2000 a la comarca de la Ribera d'Ebre es plantejava fer una central elèctrica de cicle combinat a Móra la Nova, una central que generaria energia i molts gasos contaminants. Actualment la gent de la Ribera d'Ebre no tenim sobre la taula una central de cicle combinat, però tenim el projecte d'un nou macro-abocador a la població de Riba-roja.

Un abocador de residus industrials que seria més del doble de gran que l'actual abocador de Tivissa, un abocador tan gran com 32 camps de futbol. Un abocador que generarà 14 llocs de treball a canvi d'omplir de merda durant 21 anys la superfície de 32 camps i que un cop ple l'abocador la merda es quedarà allà, però les empreses promotores i els 14 llocs de treball marxaran. Això és futur i dignitat territorial?

Pareix que els alcaldes de l'escola dels anys 70, no han desaparegut. Seguim tenint alcaldes disposats a vendre els seus pobles i la seva terra a canvi de 4 llocs de treball i 4 rals.

Com no veuen que això és pa per avui i gana, molta gana, per demà, el poble, com sempre, hem de sortir al carrer i demostrar que volem una terra digna.

Pareix que tornem a l'any 2000, mobilitzacions per defensar el riu Ebre i el seu Delta, mobilitzacions contra la massificació eòlica i mobilitzacions per defensar la terra de la Ribera d'Ebre.

Com fa 18 anys, com fa 10, com fa 8, com fa 3: TORNAREM A GUANYAR!